

Вівторок 19 листопада 2019 року
№87 (16 578) **Ціна 5 грн**

Газета

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

■ Спеціальний репортаж

7 населених пунктів входять у сільраду, яку очолює Віктор Лук'янчук.

«Шинок» над гомінкою трасою — це не просто кафе, а своєрідний музей, де зібрано чимало цікавих експонатів — свідків минувшини.

«Мое рідне село — «портове місто» Переспа»

Так жартома кажу про свою малу батьківщину, що в Рожищенському районі. Ясно, що морем тут і не пахне, а річка Лютіця дуже маленька і точно, що ніколи не була судноплавною. Зате тут є автотраса, залізниця, завжди були школа, культосвітній та медичний заклади, магазини. Одне слово, те, що потрібне для життя і завдяки чому багато людей навіть із довколишніх сіл, які набували статусу неперспективних, перебиралися сюди й будувалися.

Катерина ЗУБЧУК,
заслужений журналіст України

Серед вихованців місцевого дитячого садка — не лише наймолодші переспівчани, а й хлопчики та дівчатка з довколишніх населених пунктів.

с. 6-7 »

■ Наші господарі

Василь Базюк був прикордонником, заробітчанином, а тепер став справжнім господарем.

Атошник із дружиною заснували молочну ферму

Сімейна «Молочна долина» відкрилася в селі Хотячів Володимир-Волинського району

с. 7 »

Вітаємо!

20 листопада поважний 70-річний ювілей зустрічатиме коханий чоловік, найкращий тато, дідусь і прадідусь

**Олександр Петрович
БОЛТУНОВ,**

житель села Римачі Любомльського району.

Як хочеться подарувати тобі долю і прихилити до тебе цілий світ. Щоб у щасті жив без болю багато довгих та яскравих літ. Щоб смутку не знав, ми просимо долю, добра тобі й радості, рідний, доволі. Бо людям для щастя багато не треба, сіменного затишку й мирного неба.

Спасиби за ласку, за ніжну турботу, за чуйність, гостинність, невтомну роботу. Господь хай дарує здоров'я і сили, а Маті Божа береже від зла.

З безмежною вдячністю
і любов'ю дружина Людмила,
дочки Ольга, Наталія і Тетяна
із сім'ями, внуки і правнучка
Сашенька.

РЕКЛАМА

ПРОСТАТИТ — НЕ ВИРОК!

100% ПЕРЕМОГА НАД ПРОСТАТИТОМ!

Мене звати Микола. Колишній військовий, нещодавно одружився. Пенсію отримую не погану, думав, поживу на старості! Та ще і з молодою дружиною. Та де там! Спочатку — біль в паху, то печіння, то різкий. А коли почав бігати «по-маленькому» разів по 7 за ніч — злякався. Звернувся до лікаря. А він став лякати мене імпотенцією, аденомою, операцією. Віписав ліків на 5 моїх пенсій. От я і віддав всі накопичення. Вживав ті ліків 3 місяці, але тільки гірше ставало — болі посилилися, про молоду дружину і думати не міг.

Та якось гостював у друга в Києві. Він побачив, як я мучуся і відвів мене до друга лікаря, в міську поліклініку. Той лікар пояснив, що якщо зараз подбати про здоров'я, то хвилюватися нічого, а ті, хто виписує дорогі ліки, правди не скажуть, бо на цьому наїжаються. І дав мені книгу «Друге серце чоловіка». «Почитай, — каже, — сам все зрозуміш і розберешся». Книга складена лікарями-практиками на основі їх професійного досвіду. «Проковтнув» книгу за день. Справді, не все так страшно, коли розуміш суть, коли сам розбираєшся в питанні. Почав слідувати рекомендаціям і всього за 2 місяці:

- ✓ відчуває себе чудово;
- ✓ до туалету не бігаю постійно;
- ✓ молода дружина задоволена;
- ✓ і все це — без хімії!

Рекомендую всім!

УВАГА! АКЦІЯ! До 11.12.2019 р. ціну на книжку знижено в 2 рази.

40 грн **20 грн** (поштові витрати сплачує отримувач).

Тел.: (067) 854-90-60; (050) 848-97-89; (044) 333-66-92.

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

Погляд

Кость ГАРБАРЧУК,
редактор відділу місцевого
самоврядування і сільського
життя «Газети Волинь»

ЯК КОРИТО ПЕРЕТВОРЮЄ ЛЮДИНУ НА СВИНЮ

Під час чергової сімейної поїздки у Львів занурилися у реалії сучасного українського життя у яскраві прем'єрі Національного академічного драматичного театру імені Марії Заньковецької «Соло для мідних труб»

Kоли дивився цю виставу, то час від часу з'являлося відчуття дежавю — ми з вами це вже проходили, але не засвоїли уроку. Як розповів в одному інтерв'ю режисер-постановник і автор сценарію Орест Огородник, написав він п'есу ще задовго до нинішніх політичних баталій. Це вже п'ята постановка за сценаріями заслуженого діяча мистецтв України у заньковецьчан.

А у минулих сезонах дві його гостросоціальні вистави «Криза» та «Останній гречкосій» були у репертуарі нашого волинського театру і враження від них залишилися незабутні.

У центрі уваги прем'єрного спектаклю — голова сімейства банкір Юрій Сова. Своїм клієнтам він не повернув депозитів, але готовий віддати все, аби стати мером. Чоловік із дружиною та двома доночками живе у розкошах і вже забув про клятву, яку колись у юності дав своєму батькові Василеві: ніколи не прагнти влади. Він порушив її і розпочинає передвиборчу кампанію, заручившись підтримкою бандитів.

На сцені розгортається протистояння. Але це не лише конфлікт поколінь між батьком і сином. Це розмова про людську душу та спокусу грошима, про компроміс із совістю, про генетичну пам'ять і людську гідність. Коли заради влади потрібно брехати тим, хто внизу, а лизати тим, хто наверху, водночас зраджувати тих, хто поряд.

Під час ключових моментів вистави у зал до глядачів із гаслами заходить обдурені вкладники банку і вимагають повернути їм вкладені депозити. Декорації на сцені показують несмак так званої нової еліти і нагадують жлобський маєток в античному стилі ексгенпрокурора Пшонки — з портретом головного героя в образі Цезаря.

Сюжет дуже емоційний й нікого не залишає байдужим, коли дивишся на гру героїв і співпереживаєш разом із ними. «Не красти, не брехати, не прагнти влади. Не рватися до корита, бо воно перетворює людину на свиню», — закликає батько сина-банкіра. Як завжди — фінал вистави дуже несподіваний.

Було б здорово, якби львів'яни зі своїм спектаклем приїхали до Луцька. Думаю, аншлаг їм буде забезпечений. Просто деякі моменти у «Соло для мідних труб» ніби списані з волинських реалій. Може, режисерові Оресту Огороднику хтось розповів ці факти. У нас в обласному центрі також жив одіозний та зажерливий банкір-депутат, який не повертає гроші вкладникам. Ми з вами бачили цинічних нахабних типів у вишиванках із патріотичними гаслами про народне благо, котрі рвалися до корита, щоб нажерстися. Значить, ситуація типова, але люди так і не навчилися робити висновків і далі вірять брехунам та популістам. ■

Пряма мова

**Ігор КОЛОМОЙСЬКИЙ, близький
до Президента Володимира Зеленського
олігарх, в інтерв'ю відомій американській
газеті «Нью-Йорк таймс» запропонував
Україні здатись Росії і отримати за це від
Путіна 100 мільярдів доларів:**

Відновлення зв'язків із Росією необхідне для економічного виживання. А травма війни мінє. Дайте п'ять, десять років — і про кров забудуть... ЄС та НАТО ніколи не приймуть України. Марно витрачати час на порожні розмови — тоді як Москва хотіла б привести нас до нового Варшавського договору.. Російське фінансування може замінити кредити Міжнародного валутного фонду. Ми візьмемо 100 мільярдів доларів у росіян. Я думаю, що вони б із задоволенням дали нам їх сьогодні. Який найшвидший спосіб розв'язати проблеми та відновити відносини? Тільки гроші.

■ Офіційно

Віктор Гапончук — новий голова Волинського апеляційного суду

Колишній очільник цієї інстанції, а нині суддя Конституційного Суду України Петро Філюк передав йому символічну булаву

Тамара ТРОФИМЧУК

Ексголова вручив новообраниому керівнику символ влади, який у свою чергу 15 років тому отримав від свого попередника Сергія Кіпеня. Ця подія відбулася минулого тижня в Апеляційному суді після завершення зборів, на яких обрали нового голову. У голосуванні взяли участь 13 суддів. 12 із них висловилися на підтримку Віктора Гапончука, 1 утримався. Новообраний керівник апеляційної інстанції народився у Ківерцях 1979 року. Юридичну освіту здобув у Волинському національному університеті. Працював штукатуром, охоронцем, юристом консультом кількох приватних підприємств, служив у Збройних силах. З 2006 по 2010 рік був

Фото Олександра ПІЛЮКА.

До виборів Віктор Гапончук 9 років працював суддею апеляційної інстанції.

— Буду працювати для збереження авторитету судової влади та тих хороших традицій, які існують у нашему колективі десятиліттями, — сказав ново-

У голосуванні взяли участь 13 суддів. 12 із них висловилися на підтримку Віктора Гапончука, 1 утримався.

■ Актуально

«Закон про ринок землі — для олігархів, а не для українців»

Законопроект, який у першому читанні підтримали «слуги народу», не має нічого спільного із законом про ринок землі

Дарія КЛИЧ

Цей документ, зокрема, передбачає, що в одних руках може опинитись до 200 тисяч гектарів землі. Придбати таку її кількість зможуть хіба наближені до влади олігархи — такі, як одіозний Ігор Коломойський.

Представник «Європейської солідарності» Артур Герасимов з цього приводу заявив: «Яворівський район Львівської області — площа 155 тисяч гектарів. Решетилівський Полтавської — 100 тисяч. Овідіопольський Одеської — 80 тисяч гектарів. А ви пропонуєте 200 тисяч гектарів в одні руки. Тобто, закон не для українців, а для олігархів!».

Фракція «Європейська солідарність» підтримує запровадження цивілізованого ринку землі. Але не той документ, який був проголосований. Бо він працюватиме проти селянина та фермера, але на користь латифундистів, тобто сприятиме знищенню дрібного та середнього хазяїна, а отже — й українського села.

Відтак до другого читання законопроекту про ринок землі «Європейська солідарність» підготує

Має бути закон про ринок землі, а не її розпродаж!

Законопроект, зокрема, передбачає, що в одних руках може опинитись до 200 тисяч гектарів землі. Придбати таку її кількість зможуть хіба наближені до влади олігархи — такі, як одіозний Ігор Коломойський.

Фракція Порошенка наполягатиме на врахуванні таких пропозицій:

1. Захист українців-власників землі. Встановлення мінімальної ціни сільськогосподарської землі — на рівні, не нижчому ніж 2–3 тисячі доларів за гектар (залежно від якості і розташування ділянки).
2. Захист інтересів громади. Встановлення високого реєстраційного збору з купівлі-продажу землі, який надходитиме саме до місцевого бюджету.
3. Захист української землі. Передбачення механізму її вилучення у власника в разі злочинно небдалого ставлення до неї.
4. Обмеження можливості концентрації великих територій в одних руках олігархами та іноземцями.
5. Запровадження механізму ретельної перевірки походження коштів, за які купується сільськогосподарська земля.

фундаментальний пакет поправок, щоб закон служив справжнім

господарям, а не продажним олігархам.

Добого дня вам, люди!

Фото sinoptik.ua.

У Луцьку відкрилася книгарня-бібліотека «Ноосфера»

Сучасні видання різного жанру можна не лише купити, але й взяти почитати. Давно чекав на таку послугу. Років п'ять тому в обласному центрі вже була спроба запустити читальню, в якій пропонували книги напрокат за одну гривню на добу

Кость ГАРБАРЧУК

Цього разу, побачивши інформацію у фейсбуці, відправився в Старе місто на вулицю Драгоманова, 1. Там на другому поверсі познайомився із засновником онлайн книгарні-бібліотеки «Ноосфера» Романом Кудриком. За його словами, це абсолютно новий формат. У них можна купити книгу або почитати її, взявши в платній бібліотеці терміном на 7, 14 та 30 днів. Вартість прокату залежить від ціни видання. У їхньому каталогі на сайті noosfera.biz уже є понад тисячу примірників різного жанру: художня література, мотиваційна, історія, біографії, мемуари та чимало інших.

Ми з колегами відразу стали шанувальниками та клієнтами «Ноосфери». Заплативши стіль-

Роман Кудрик: «У нас є видання на різні смаки, для дорослих та дітей».

В Освенцимі й досі не співають

пташки...

В інтернеті, звісно, є такі фото й можна не їхати туди, але вони не передають емоцій від усвідомлення пережитого. Відвідувачів дуже багато: Європа, Китай, Японія, є групи з Ізраїлю. Євреї привозять сюди своїх дітей, для них це особливе місце...

Фото facebook.com/govtato.

«Машина смерті» – концтабір Аушвіц.

Руслан ШПОТА

Аушвіц–Біркенау, або як ми всі чули Освенцим — німецький концтабір у Польщі, де було вбито близько 1,5 мільйона людей, переважно євреїв. Зараз це зовсім тихе містечко. У ворота смерті, які стоять тут і досі, вагонами звозили зі всієї Європи в'язнів. Концтабір Біркенау розташований за два кілометри від Освенцима (Аушвіц). Відзначив для себе, що обидва вони інженерно ідеально виконані. Дуже гарна природа: стоять вікові дуби, які точно були свідками тих чорних подій, навколо росте ліс, який тоді був ще зовсім молодим. Не знаю, чи здалося мені, але, перебуваючи там кілька годин,

не почув співу пташок — їх просто не було... Хоча пройшовши десятки метрів від сітки табору в напрямку міста, після такої мертвоти тиші помічаєш їх відразу.

«Праця робить тебе вільнім», — гасло на вхідних воротах у концтабір Аушвіц. Між двома крематоріями та газовими камерами встановили пам'ятний знак. Надписи на ньому зроблені на всіх мовах країн, з яких були громадяни. Німці при відступі підірвали ці «машини смерті», аби приховати злочин, тож залишили тільки руїни.

Сьогодні в Освенцимі музей. Матимете змогу — обов'язково відвідайте це місце. Тут проходиш через фільтр власних перевживань.

■ Цитата дня

Лікар може поховати власну помилку, архітектор – хіба що обсадити стіни плющем.
Френк Ллойд РАЙТ (1867 – 1959), американський архітектор-новатор.

«Де купила, там і пікай!»

Так заявив розгніваний водій законослухняній пасажирі

Костянтин МОРОЗ

Зранку у маршрутний автобус у центрі Луцька на зупинці біля ЦУМу зайдла молода жінка. Витягнула із гаманця електронну картку для проїзду, озорнулася у салоні і так ввічливо та делікатно цікавиться у водія:

— Підкажіть, будь ласка, де у вас можна пропікати? Хочу оплатити свій проїзд.

Після короткої паузи розлючений маршрутник й крикнув:

— Де купила, там і пікай!

Дама спокійно відреагувала на хамство та грубість водія.

— Як хочете, але готівки у мене немає і мені треба їхати на роботу, — рішуче заявила жінка і зайняла вільне місце біля вікна.

Вся маршрутка завмерла в очікуванні відповіді.

— Можеш їхати, але я тебе запам'ятав, — крикнув водій...

20 листопада

Сонце (схід — 7.41, захід — 16.28, тривалість дня — 8.47).

Місяць у Леві, Овні. 24 день Місяця.

Іменинники: Валерій, Кирило, Федір, Панас, Євген, Богдан.

21 листопада

Сонце (схід — 7.43, захід — 16.27, тривалість дня — 8.44).

Місяць у Діві. 24–25 дні Місяця.

Іменинники: Михайло, Гаврило, Марта.

Довідка від психіатра

Історія від моого сусіда, який відвідав лікаря:
«Побував я нещодавно у поліклініці. Хотів отримати дозвіл на мисливську зброю. А для цього потрібно проконсультуватися у психіатра

Світлана ЛЕВИЦЬКА

Заходжу в кабінет, бачу: там приймає пацієнтів бабуля років сімдесят п'ять, у білому чепчику.

— Сідайте, — каже лікарка, пишучи щось зосереджено у медичній картці.

Сідаю і мовчки гумку жую. Тільки покурив, і щоб не було запаху, вкинув у рот. Бабуся, не відриваючись від паперів, питала:

— А ви знаєте, що жувати жуйку в присутності жінки непристойно?

Я перепрошую, бубону щось про куріння і бажання перебити запах, виймаю гумку і запихаю у сигаретну пачку. Бабуся, не дивлячись на мене та не відриваючись від паперів, бере мою довідку, щось пише і коментує:

— Легко піддається чужому впливу.

Я трохи «прибалдів».

— Дозвольте, але ж ви самі сказали?

Медичка, не піднімаючи голови, продовжує:

— Схильний до агресії.

У мене від обурення сперло подих. Сидимо, мовчимо — 5, 10 хвилин. Лікарка так само, не відриваючи погляду від паперів:

— Легко впадає в депресію.

Я починаю думати, що мені зараз не те що довідкі не отримати, взагалі заберуть санітари в «дурку», і вирішую мовчати, хоч би й каміння падало з неба. Десь хвилин через п'ятнадцять бабуля нарешті піднімає голову і, зиркнувши на мене хитрим поглядом старої Шапокляк, видає:

— Гаразд, іди вже, мисливець, можеш полювати».

■ Погода

На Волині 36 фахівців «роблять» погоду

Сьогодні відзначають День гідрометеорологічної служби України. Це професійне свято наших надійних партнерів. Читачі «Волині» за багато років уже переконалися, що прогноз погоди від обласного гідрометеоцентру найточніший. Тепер його можна прочитати не лише в газеті, а й знайти щовечора на нашему сайті volyn.com.ua.

Отож, на Волині «роблять» погоду 5 синоптиків, один метеоролог і на кожній із шести станцій області працює по 5 спостерігачів.

Сердечно вітаємо дружний колектив метеорологів зі святом, зично всілякім гараздів, сприяли погоді у природі, затишку у ваших домівках, фінансової стабільності та позитивних емоцій від кожного прожитого дня.

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометцентру Надії Голі, 20 листопада — хмарно, без істотних опадів, місцями туман. Вітер південно-східний, 8–13 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 3–8 градусів тепла, вдень — 8–12 вище нуля.

21 листопада — хмарно, з проясненнями. Вітер південно-східний, 8–13 метрів за секунду. Температура повітря протягом доби — 3–8 градусів тепла.

У Рівному 20 листопада — хмарно, з проясненнями. Температура повітря — плюс 7–11 градусів. **21 листопада** — хмарно, місцями невеликий дощ. Температура повітря — 2–7 градусів вище нуля.

**Ведучий рубрики
Кость ГАРБАРЧУК.**

Тел. 72–38–94

Новини КРАЮ

«А НАМ ПРОДОВЖУВАТИ ТЕ,
ЩО ТИ НЕ ЗАВЕРШИВ...»

Вчора у Володимири-
Волинському
попрощалися з 56-літнім
бійцем Юрієм Хоміком,
який отримав смертельне
поранення на Сході
України внаслідок
ворохого обстрілу. Він
помер під час операції у
лікувальному закладі міста
Гірське Луганської області

фото з архіву 14-ї ОМБ.

Марина ЛУГОВА

На сторінці у фейсбуці 14-ї окремої механізованої бригади, де служив Юрій Хомік, читаємо ось такі слова: «Спочивай спокійно, брате, ти вже відвоював своє, до останнього подиху захищаючи Україну... А нам — продовжувати те, що ти не завершив... Завжди пам'ятатимемо тебе, побратиме, і за твою смерть, будь певен, ворог поплатиться! Командування та особовий склад 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого висловлюють глибокі співчуття рідним і близьким Юрія Хоміка. Перебуваємо в скорботі разом із вами...».

Відспівували покійного у храмі Віри, Надії, Любові та матері йхньої Софії княжого міста. Похоронили бійця у селі Зимне. З метою вшанування пам'яті земляка розпорядженням міського голови Володимира-Волинського 18 листопада було оголошено днем жалоби. ■

ЛУЦЬКА МІСЬКА КЛІНІЧНА ЛІКАРНЯ МАЄ НАЙВИЩИЙ РЕЙТИНГ

**В умовах підготовки до реформування
спеціалізованої медичної допомоги важливо
об'єктивно оцінити мережу лікувальних закладів
і з'ясувати, наскільки вони відповідають сучасним
вимогам. Проведено в області цю роботу завдяки
проекту USAID «Підтримка реформи охорони
здоров'я»**

Оксана КРАВЧЕНКО

За спеціально розробленою методикою, яка врахує потужність закладів, ефективність їхнього функціонування, затребуваність відповідних медичних послуг, територіальну доступність для населення, протягом року було проаналізовано ситуацію в 21 області України, зокрема й у Волинській. За результатами дослідження Луцька міська клінічна лікарня, яку очолює заслужений лікар України Лариса Духневич, отримала найвищу рейтингову оцінку серед закладів області. Вона і повинна стати лікарнею інтенсивного лікування II рівня. Тут є сучасне обладнання і кваліфікований персонал, можливість забезпечити діагностику та надання допомоги при невідкладних станах у стаціонарних умовах у цілодобово-му режимі. До речі, цими днями лікарня одержала новий рентгенологічний комплекс на 3 робочих місця. ■

ВІД УДАРУ ВАНТАЖІВКА ЗЛЕТИЛА В КЮВЕТ

**Минулої п'ятниці на вулиці Набережній у Луцьку
сталася дорожньо-транспортна пригода
зі смертельним наслідком**

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Спеціалізований автомобіль IVECO, за кермом якого перебував 50-літній житель обласного центру, зіткнувся з вантажівкою ФОТОН під керуванням 51-річного мешканця Ківерцівського району, котра рухалася у попутному напрямку. Від удару вона злетіла у кювет. Внаслідок автопригоди, повідомляє сектор комунікації поліції Волині водій ФОТОНа загинув, а керманича IVEKO госпіталізували.

За цим фактом слідчі відомості внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 2 ст. 286 (порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами) Кримінального кодексу України.

А в суботу, 16 листопада, у Рокитнівському районі на Рівненщині у ДТП загинув неповнолітній. Поліцейські встановили, що 17-річний водій мотоцикла «Хорнет», житель села Кам'яне не впорався із керуванням та впав. Юнака госпіталізували у реанімацію, однак травми виявилися несумісними із життям — наступного дня він помер. ■

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

■ Політика

КРЕМЛІВСЬКА ПРОПАГАНДА ... В СЕРЦІ ОФІСУ ПРЕЗИДЕНТА

Слухання у конгресі США щодо імпічменту президенту Дональду Трампу виявили у найближчому оточенні Президента Зеленського людей, які повністю поділяють путінські погляди на війну проти України. Однак, досі не зрозуміло, чи це особиста позиція радників Зеленського, чи виконання директив очільника держави

Фото fakty.ua.

Віктор НАВІН

Співголова фракції «Європейська солідарність» Ірина Геращенко закликала Володимира Зеленського чітко відповісти, чи давав він настанові Андрію Єрмаку перед зустріччю з американськими дипломатами виставити Україну винною у війні на Донбасі.

«У показах Вільяма Тейлора ззвучить шокуюча інформація, що нова українська влада фактично звинувачує у війні проти України — Україну, а не Росію. Порошенка, а не Путіна. Очевидно, що подібні сентенції радо підхопили російські ЗМІ, адже все це ляє в наративі російської пропаганди про громадянську війну в нашій державі. Дуже хотілося б почути позицію самого Президента Зеленського, невже він давав своїм радникам відповідні директиви, що це не Путін, який увів російську регулярну армію, а Україна напала сама на себе!» — закликала

**У показах
Вільяма Тейлора
звучить шокуюча
інформація, що
нова українська
влада фактично
звинувачує у війні
проти України —
Україну,
а не Росію.
Порошенка,
а не Путіна.**

Охочих зробити із Зеленського свого слуги — чимало.

НА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Андрій ПІОНТКОВСЬКИЙ

(на фото), російський опозиційний аналітик, який проживає у США, заявив, що за пів року президентства Володимира Зеленського Україна втратила підтримку Заходу. На його думку, деякі ключові фігури нової української команди явно працюють не на Україну. Зокрема, він дорігає тому таки Андрію Єрмаку, якого називає куратором Зеленського від Путіна. «Він (Єрмак. — Ред.) такий упевнений у своїй безкарності, що 14 листопада відкрито зустрічався з відомим лобістом Путіна-Трампа Брайном Ланзою, який у 2018 році добився зняття американських санкцій з одного з «гаманців» Путіна Олега Дерипаски».

«Для мене абсолютно очевидно, що Андрій Єрмак — свідомо діючий агент путінського режиму. Ось ці чотири люди — вище українське керівництво: бандит Коломойський, його адвокат Богдан, Єрмак, який втілює інтереси Кремля і, може бути, безневинний дурник або актор, який прекрасно грає таку роль, Зеленський. Ця четвірка підставила Україну», — підсумовує Піонтковський.

ДО РЕЧІ

Народний депутат від «Європейської солідарності» Ірина Фріз звернулась до голови Служби безпеки України щодо необхідності здійснити всебічне розслідування діяльності помічника Президента України Андрія Єрмака. Вона вважає, що його дії підпадають під статтю 111 КК України — «державна зрада». ■

у своєму виступі Ірина Геращенко.

Нагадаємо, минулого тижня Палата представників оприлюднила стеноограму закритих слухань, на яких свідчив Вільям Тейлор — колишній посол (2006–2009 роки), а нині тимчасовий повірений у справах США в Україні. Перебуваючи під присягою, він переповів деталі спільноти зустрічі з Куртом Волкером і представниками Офісу Президента Зеленського: його помічником Андрієм Єрмаком та, ймовірно, з позаштатним радником у відносинах із США Ігорем Новиковим. Американські дипломати намагались пояснити

■ Економіка

ВЕСТИ ЧЕСНИЙ БІЗНЕС — ЦЕ ЩИРО ДБАТИ ПРО СВОЮ КРАЇНУ

Як уникнути корупційних ризиків і боротися з тіньовою економікою за допомогою добросовісності та комплаенсу (здатності відповідати нормам і правилам) — на це запитання шукали відповідь на регіональному семінарі «Комплаенс у трудових відносинах» менеджери та власники відомих компаній, які ведуть свою діяльність на Волині, представники влади і громадськості в конференц-залі «Модерн-Експо»

Алла ЛІСОВА

Проектна координаторка Всеукраїнської мережі добросовісності та комплаенсу UNIC Юлія Брублевська наголосила, що такі заходи покликані сприяти дотриманню ділового добросовісності шляхом обміну передовими практиками, запровадженням діалогу між бізнесом і державою для покращення інвестиційного клімату, забезпеченням підтримки та співпраці між бізнесом та громадянським суспільством.

Модераторка зібрання — координаторка проекту Громадянського руху «СВІДОМІ» Галина Падалко — найперше

Голова Волинського об'єднання роботодавців Володимир Цибульський, асистент гендиректора «СКФ Україна» Ельвіра Муртазаєва, юрист центру правління UNIC Вікторія Фокіна та генеральний директор «СКФ Україна» Богдан Волчок (зліва направо).

запросила до слова представника компанії Modern-Expo Юрія Литвиненка, який розповів про те, як, дотримуючись принципу добросовісності, його підприємство стало успішним та відомим у світі. Чесність, відповідальність, взаємоповага — основні принципи його роботи. Не шукати правди там, де хабарі, — ось чіткий індикатор правильного шляху.

Про роль держави в управлінні комплаенс-ризиками й про те, що потрібно зробити, аби привабити інвестора в область, — на цьому наголосила у своєму виступі заступник голови Волинської облдержадміністрації Світлана Мішковець. Вона навела невтішні цифри: якщо у 2012 році на Волині надійшло 6 мільярдів гривень інвестицій, то в минулому — всього 2,5. І причини зрозумілі: інвестори чекають однакових правил гри і подолання корупції. Її підтримав перший заступ-

ник луцького міського голови Григорій Недопад, розповівши, як в обласному центрі Волині борються з тіньовою економікою. Він зазначив, що завдання влади — детінізація бізнесу, й навів приклад із запровадженням електронних

результатів — ПрАТ «СКФ Україна», яке тривалий час очолював Володимир Цибульський. Він як заступник голови Ради Федерації роботодавців України та голова Волинського обласного об'єднання роботодавців чітко окреслив роль його

Авторитетні джерела стверджують, що у 2018 році 47,2% економіки України перебувало в тіні. Тому впровадження бізнес-етики та комплаенсу може допомогти подолати це ганебне явище.

квитків у транспорті: це — якраз той механізм, який дає можливість вивести діяльність підприємств із тіні. Логічним після цього став виступ начальника управління Держпраці у Волинській області Ростислава Стаська, який розповів, що чекати від перевірок згідно з новим порядком їх проведення.

Серед партнерів семіна-

неурядової організації, яка, до слова, має право впливати навіть на рішення уряду в дотриманні принципів добросовісності. Вони активно співпрацюють із владою і профспілками, внесли пропозиції про зміни в 32 законодавчі акти, прийняті в Кабініті. Водночас Володимир Цибульський висловив стурбованість з приводу того, що

Україна займає 120-те місце у списку з 180 країн світу за рівнем корупції. Цьому потрібно протидіяти. Адже дослідження західних економістів показали, що збільшення корупції на 1% гальмує економічне зростання на 0,4% та недоотримання зростання ВВВ на 0,72%. Авторитетні джерела стверджують, що у 2018 році 47,2% економіки України перебувало в тіні. Тому впровадження бізнес-етики та комплаенсу може допомогти подолати це ганебне явище, посприяти розвитку громадянського суспільства.

Генеральний директор ПрАТ «СКФ Україна» Богдан Волчок, презентуючи завод, розповів про співпрацю з компанією UNIC, про те, як у них працюють принципи добросовісності та комплаенсу. Винахідника за створення справедливої організації, якою є «СКФ Україна», — задоволення від роботи працівників і високий імідж підприємства, в якому — «шведська надійність, але українське серце».

Чи можна зробити, щоб таких організацій було побільше? Які заходи можуть усунути небезпеки у сфері трудових відносин, які корупційні ризики виникають у сфері боротьби з тіньовою економікою? Про це бізнес-менеджерам викладали інспектор Ради бізнес-омбудсмена Олена Куцай та радник, адвокат ЮФ «Ілляшев та Партнери» Валерія Гудій. Вони зупинилися на болючих точках бізнесу, на тому, як можна вирішити конфліктні питання, не доводячи їх до суду. До речі, до Ради бізнес-омбудсмена з Волинської області надійшло 73 скарги, більшість із яких були вирішенні позитивно.

Всі учасники дійшли висновку про необхідність проведення подібних заходів, які є прекрасною платформою для обміну думками з приводу цих непростих викликів. Вести чесний бізнес — це не лише перспективно, а й почесно для всіх, хто хоче бачити Україну серед цивілізованих, заможних європейських країн. ■

■ Політика

Партія Порошенка братиме участь у виборах в ОТГ, щоб захистити децентралізацію

Місцеві організації «Європейської солідарності» візьмуть участь у виборах в новостворених об'єднаних територіальних громадах, які відбудуться 22 та 29 грудня 2019 року. Таке рішення ухвалив з'їзд партії

Петро МАКАРУК

Децентралізація — це ключова реформа, яку розпочала команда Петра Порошенка. Вперше за всю історію незалежної України президент не концентрував владу у своїх руках, а передав її разом з ресурсами на місця, у громади. За ці роки були утворені сотні успішних громад, де люди відчули себе господарями, реалізували величезну кількість інфраструктурних і соціальних проектів.

Заявлено, що все може бути знищено. Адже ухвалений Державний Бюджет і бюджетний кодекс фак-

тично відбирають в органів місцевого самоврядування 150 мільярдів гривень. Це робиться для того, щоб примусити лідерів громад знову, як це було

Наступного року — вибори. Хочуть забрати у мерів і місцевих рад гроші для того, щоб вони на колінах повзли до Києва.

до 2014 року, приїжджати у Київ і просити гроші на елементарні потреби.

«Європейська солідарність» категорично проти такого свавілля влади і буде захищати і децентралізацію, і права місцевих громад», — заявив керівник секретаріату партії, народний депутат Максим Саврасов. ■

■ Пряма мова

Петро ПОРОШЕНКО, лідер партії:

П'ять років наша команда займалася реформою децентралізації. В чому вона полягає? Це не тільки додаткові права територіальним громадам, це і фінансове забезпечення діяльності ОТГ в автоматичному режимі. Що відбулося зараз (із прийняттям Держбюджету-2020. — Ред.)? Зараз гроші, які належать місцевому самоврядуванню, забрали на Кіїв. Для того, щоб київський чиновник в Офісі Президента або в уряді замість громади визначав: дасть він гроші на школу, дитячий садок, місцеву дорогу, лікарню, освітлення вулиць чи ні... Успішна реформа, яка була зроблена в тому числі за участю наших польських, німецьких партнерів, партнерів з Європейської комісії, на сьогодні зазнала нищівного удару. Для чого це робиться? Наступного року — місцеві вибори. Хочуть забрати у мерів і місцевих рад гроші для того, щоб вони на колінах повзли до Києва. І для того, щоб різко збільшити корупційну складову у перерозподілі мільярдів коштів платників податків.

Спеціальний репортаж

У світлиці школи вчителька української мови і літератури Галина Корнійчук розповідає учням про минуле села, яке вперше згадується в писемних джерелах середини XVII століття.

У 1970-х роках розбудувався центр — справжнє містечко.

«Моє рідне село — «портове місто» Переспа»

Закінчення. Початок на с. 1

**Катерина ЗУБЧУК,
заслужений журналіст України**

**СТЕЖКАМИ ДИТИНСТВА —
ВІД МИNUЛОГО
ДО СЬОГODНІШнього ДНЯ**

Звичайно, впродовж багатьох десятиліть у Переспі я приїжджаля не лише до рідні — і журналистські дороги приводили мене сюди. Але тоді я готувала репортажі про окремі події. Наприклад, про відкриття на початку 2000-х років церкви, якої до цього тут николи не було (у 1990-х її облаштували у пристосованому приміщенні). Чи про візитівку села — кафе «Шинок», у якому перший власник журналіст Володимир Шевчук зібрав предмети старовини, а у вітряному млині поруч облаштував музей Першої світової війни. Цього ж разу відрядження було особливим: я мала завдання написати про своє рідне село — яким вону було і е...

Це був той випадок, коли в самій себе могла б взяти інтерв'ю. Адже мої дитинство і юність минули тут. І очима дівчинки легко відтворити незабутні картички: якою колись була дорога Луцька — Ковель (така вузенька, в обрамленні каштанів, котрі спилили, коли дійшло до розширення проїжджі частини), у яких стареніх будинках розташувались класи місцевої школи, чи який потужний млин стояв у самому центрі Переспи.

Більше того: якщо, потрапивши з редакційним завданням у якесь село, зазвичай, розпитує людей про його минуле, і вони розповідають, наприклад, де жив пан, чи на відів показують якісь залишки його садиби, то про переспівського поміщика Зубчевського я сама знаю. І не з чуток. Моєю однокласницею була його онука Алла Жмурко. Я часто буваля на хуторі, де вона жила з матір'ю і сім'єю родичів. І там, до речі, вперше побачила патефон, розкішну кришталеву люстру над

овалним чорним столом, усівшись біля якого, ми грали в лото (ну хто в Переспі мав ще ті дерев'яні бочечки настільної гри?!). Правда, тоді я не дуже цікавилася історією цього маєтку. Це вже згодом дізналася, що дід моеї однокласниці — царський офіцер Зубчевський — купив тут за Польщі землю і, провівши першу меліорацію на болоті біля річки Лютиця, відкрив торфовидобувне підприємство.

Найперш зустрілася з переспівським сільським головою Віктором Лук'янчука. Він і підказав адресу старожилів Івана Павлюка, якому в наступному році виповниться 95. І ми вже разом із цим чоловіком згадували, «як-то було колись у Переспі». Бо хоч він і не корінний житель, — у 1948 році перебрався сюди із сусідньої Бортяхівки (раніше це було Невільне), але, як каже сам, «вивісся тут, звідси мати родом, і на кавалерку сюди ходив, за дружину місцеву дівчину Катерину взяв». І коли зайдеш місце, де вона пана Зубчевського, то Іван Нечипорович, розповів, що свого часу, уже, звичайно, за советів, на торфовидобувництві був бухгалтером.

У чоловіка, незважаючи на такий поважний вік, добра і світла пам'ять. Він цитує вірши, які вивчив ще за Польщі. А тим більш для нього ніби вчораший день 1970-ти роки, коли тодішній голова колгоспу «Росія» Йосип Василенко взявся за розбудову центру села. Тоді тут виросло ціле містечко — нові Будинки культури, школа, адміністративні будівлі, дитячий садочок... Хороша Переспа, одне слово.

Йшлося і про війну, на яку Івана Павлюка забрали в 1944-му. На 3-му Білоруському фронті був він. У званні старшини взводом командував, по німецького «язика» ходив. Віна для нього закінчилася під Полоцьком на території Білорусі — мав декілька поранень, коли «німці закидали гранатами». Заліковував рані в госпіталі аж на Уралі. І досі носить у тілі осколки, «бо вони були в таких місцях, що виймати ніхто

Іван Павлюк: «Я броньований, тому її довго живу».

Леонід Дацюк вирішив, що і вдома можна заробляти, а не «когось на чужині піднімати».

злікарів не ризикнув».

— Я броньований, — каже жартома Іван Нечипорович, — тому ж жив так довго...

Того дня, коли ми зустрілися з Павлюком, до нього приїхала дочка Наталія, яка мешкає в Луцьку.

— Ось уже 20 років я мами немає, — розповідала вона, — то ми з сестрою Аллою курсуємо до тата. По можливості налагоджуємо його побут. Та її веселіше йому як хтось є.

Наталія — молодша від мене. Але все одно — з того покоління, яке ходило в дитинстві, юності одніми і тими ж стежками. Тож нам було що згадати, вертаючись у минулі більш як на пів століття.

ПРО СІЛЬСЬКОГО ГОЛОВУ ЗНАЕ
НАВІТЬ ХЛОПЧИК ІЗ ДИТАДКА:
«О, ПЕТРОВИЧ!»

У паспортах багатьох мешканців Переспи місцем народження значиться Богушівська Мар'янівка,

Забара, Линівка, Малинівка, Мирославка, Трилісці. Це тільки ті села, які входять до сільської ради. А побудувалися тут і колишні жителі Дучка, Бортяхівка... Звичайно ж, зробили це, щоб було комфортніше жити, — близьче до траси, залізниці. Тим більше — заради дітей вибрали Переспу, бо ж тут і школа середня, і дитячий садочок, і медичний заклад.

Тож корінних жителів у Переспі з роками ставало все менше. Коли про це вже говорили, то це сільський голова Віктор Лук'янчук — теж із приїжджих. Батьки його — з Райміста та Ясенівки Рожищенського району. А він якісь час жив у Рожищі. Як же сюди потрапив? З цього приводу Віктор Петрович розповів:

— Ми з дружиною шукали ділянку під забудову. У райцентрі було дуже дорого купити її. Почали по селах напитувати уздовж траси

подарували нам бабину хату в Переспі. Сюди ми й приїхали. Затулили газетами вікна і почали обживатися. І далі працювали в Рожищі, ростили двох синів. Та ось моя база розвалилася. Почав іздити, як багато хто, у Польщу, Чехію. Побачивши, як люди хазяйнують, подумав: чого я буду когось піднімати, коли можна в себе вдома тає робити? Спеціальність агронома виручила мене. Почали ми з дружиною вирощувати ранню картоплю, розсаду. Пойшли одного дня на базар із продукцією і привезли місячний заробіток. Худобу розділили, молоко продавали. Дивися, назбиралі грошей на трактора, потім — на машину...

Сьогодні на тому обійсті, на якому я бувала в дитинстві, звичайно, все змінилося до невідінання. Старенку хату молоді сім'ї облагородила, добудувала. У хазяйстві Дацюків є теплиці, різного птаства стільки, що його важко було порахувати, коли господар синуп здернув на й покликав «на обід». Оскільки одноосібник вирощує картоплю (до речі, торків має 50 сортів, а в нишіньому — 30), то і склад просторий збудував, аби було зберігання. Обробляє чоловік 20 гектарів: 2 гектари приватизовано землю, 9 — дала в оренду сільрада, а решта — людські пії. Господарство, як казав Леонід, у нього багатогалузеве, бо не можна однією культурою займатися — це ризик «прогріті».

Так само починав розживатися із заробітчанства і Петро Приходько — ще один переспівський одноосібник. Після армії працював на застільній фермі, якій був розбудований центр Переспи, який був розбудований у 1970-х роках головою колгоспу Йосипом Василенком, нарешті впорядковано. Все ж потребує догляду — і територія, і самі будівлі, які вже встигли постаріти.

— Коли я йшов на вибори, — каже Віктор Петрович, — то мав програму, у якій передбачалося, що хочу зробити для села. І серед найперших проблем було вулічне освітлення. Я пообіцяв, що люди потемки не будуть ходити, і це виконано. Звичайно, з допомогою підприємців, депутатів, починаючи від районного і обласного рівня і кінчуючи Верховною Радою. Адже бюджет сільради у нас, м'яко кажучи, не був великим. Але якщо буде додатковий бюджет, то буде додатковий, — і таємниця відкривається.

— Після армії працював на застільній фермі, — розповідав він. — Коли ж у нас з дружиною було уже дві доночі (а це ж початок 1990-х!),

3 приходом на посаду сільського голови Віктора Лук'янчука центр Переспи, який був розбудований у 1970-х роках головою колгоспу Йосипом Василенком, нарешті впорядковано.

Але все одно левову частку тягнула сільрада, бо якби не було цієї потуги, то біні не допомагав.

Із сільським головою ми були в дитячому садочку, школі. І коли в дошкільному закладі в одній із груп хлопчик, якому років три, сказав, побачивши нас: «О, Петрович!», то стало зрозуміло, що Віктор Лук'янчук сюди заходить часто. Він — той господар села, який не лише знає проблеми освітніх закладів, а й допомагає їх вирішувати.

Спочатку у Приходько було 6 корів, а зараз — 10. І ще 24 — молодняк. Сільська рада сіно-жатує, токи мають де випасати. Було, що тільки молоко продають, а потім почали його переробляти і сир, сметану на базар возити. Побачили, що це вигідніше. І вдома, як кажуть чоловік і жінка, можна мати ті самі гроші, що й десь на заробітках за кордоном. Зате не живеш у розлуці, як часто губить сім'ї.

...Передбачаю, що хтось із моїх земляків подивується, чому це авторка і словом не обмовилася про те, що в Переспі тепер так багато ромів. І справді, іх не можна не помітити, потрапивши в центр села. А якщо вже до статистики звернүться, то із 1090 — загальній кількості зареєстрованих у Переспі жителі — майже 100 ромів. Буває, що зупиняють на обійтися, як знала з дитинства, — тут жили наші сусіди Локачуки, в яких було чотири доньки і син. Всі діти порозілілися, і коли батьки померли, то хата стояла пусткою. Ось сюди і повернулася онука Локачуків Ірина, коли вийшла заміж. А ось як було, то вже її чоловік Леонід Дацюк розповідав:

— Ми з дружиною шукали ділянку під забудову. У райцентрі було дуже дорого купити її. Почали по селах напитувати уздовж траси

Наши господари

АТОШНИК ІЗ ДРУЖИНОЮ ЗАСНУВАЛИ МОЛОЧНУ ФЕРМУ

Сімейна «Молочна долина» відкрилася в селі Хотячів Володимир-Волинського району

Сергій НАУМУК

Родина Валентини та Василя Базюків стала другою в нашому краї, хто наважився відкрити сімейну молочну ферму.

Глава сімейства свого часу служив у прикордонних військах, побував і в зоні АТО. Після служби Василь ізди від заробітків до Польщі. Врешті подружжя вирішило заробляти вдома. Базюків раніше утримували вдома корови: чотири, а останнім часом — дві, аби гospодині було легше.

Тох коли надійшла пропозиція від «Укрмілкінвесту» оглянути подібну ферму на Рівненщині, вона припала Базюкам до душі. Подивившися її, і самі зважилися створювати сімейну молочну ферму. Фірма виділила на будівництво та обладнання 100 тисяч гривень. Родина Базюків доклала коштів ще більше.

— Ми все починали з нуля. Якщо хтось має старе приміщення, тоді легше. Сподівалися, що це обійтися дешевше, але коли почали закупляти блоки, цемент, щебінь, метал... На відміну від інших фермерів, вони розглядають підприємства як інвестицію в молочну ферму, які відсутні в Україні.

Ми побачили, як в наших умовах можна ставити мету і досягати результату. У нас можна розвивати своє виробництво. І не тільки великоважливим господарствам, а й малим господарям, — зазначив на відкритті ферми директор департаменту агропромислового розвитку Юрій Горбенко. — Звісно, ім важче, ніж великим підприємствам. Ми підтримували господарів, які утримували три і більше корів, але цього було замало. «Укрмілкінвест» дав поштових своїх інвестицій. Окрім цього, внесемо програму відновлення в областну раду, щоб збільшити підтримку для сімейних молочних ферм. На Волині вже 15 господарів уклало договори про співпрацю. Дві ферми вже запущено, а п'ять будуть відкриті в 2020 році.

Насамкінець господиня зізналася, що навіть тепер що є чимало недобробленого: не встановлено двері, не покласти плитки. У молочному блоку відсутній вентилятор для гарячої води та утилізація. Планується утеплити двері. І ці слова підтверджують, що господарі не зупиняються на досягнутому, а праґнуть щораз удосконалити своє творіння.

Новини КРАЮ

МІСТУ ПОВЕРНУЛИ ЙОГО СИМВОЛ

Цими днями керівник Головного управління Нацполіції у Волинській області Петро Шпига передав начальнику управління туризму Луцької міськради Катерині Теліпській скульптуру кликуна (на фото), котрого зловмисник викрав минулого тижня із сонячного годинника на Театральному майдані обласного центру

Анна ПАВЛОВСЬКА

Foto прес-служби Нацполіції Волині.

Досудовим слідством у справі встановлено, що крадіжку сків 21-річний місцевий житель. Співробітники Луцького відділу поліції скульптуру кликуна вилучили. Вона не зазнала пошкодження. Крадію буде оголошено про підозру в скoenні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 185 Кримінального кодексу України. Після завершення розслідування суд визначить правопорушнику міру покарання. ■

ДЕСЯТУ ШАХТУ ОЧОЛИВ ДОНЕЧЧАНИН

Віднедавна керівником вугільного підприємства-довгобуду став Олександр Стойловський, який раніше працював на шахті «Капітальна» ДП «Мирноградвугілля»

Алла ЛІСОВА

Його представив Роман Надолинний — директор дирекції з будівництва об'єктів, яка виступає замовником нової підземки.

Колишній очільник вугільного підприємства Григорій Бар у Міністерстві енергетики та захисту довкілля написав заяву на звільнення. Свое бажання піти із займаної посади мотивував відсутністю фінансування гірничого підприємства та будь-яких перспектив його подальшого будівництва й завершення. У державному бюджеті на 2020 рік грошові видатки на шахту № 10 так і не з'явилися. Як розповів голова первинного осередку НПГ України Василь Прадід, гірники досі не отримали заробітної плати за вересень і жовтень. На запитання присутніх про те, як далі працюватимуть, новоспечений керівник відповів, що, посилаючи на Волинь, в уряді йому гарантували підтримку.

До речі, за тридцять років будівництва нової шахти у директорському кріслі сиділо майже десяток керівників. А завершити «будову століття» так ніхто й не зміг. ■

УБИВЦЯ НАДОВГО ЗАГРИМІТЬ ЗА ГРАТИ

14 листопада в одному із будинків у селі Машів на Любомльщині місцеві жителі виявили мертвого 26-річну жительку Луцького району. На її тілі були видимі ознаки насильницької смерті

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Співробітники Любомльського відділу поліції оперативно встановили, що умисне вбивство сків 29-літній житель цього ж району. Його затримали та помістили до ізолятора тимчасового тримання. Вирішується питання щодо оголошення молодікові підозри у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України та обрання йому міри запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. Чоловікові загрожує позбавлення волі на строк до 15 років. ■

Більше новин – на сайті VOLYN.COM.UA

■ Резонанс

ЧОМУ В УКРАЇНСЬКОМУ БАЙКАЛІ ПОМЕНШАЛО ВОДИ?

У Комітеті з питань екологічної політики та природокористування Верховної Ради 11 листопада 2019 року за ініціативи народного депутата України, першого заступника голови комітету Степана Івахіва відбувся круглий стіл на тему «Обміління Шацьких озер: причини, наслідки, рішення»

Марина ЛУГОВА

Уйого роботі взяли участь народні депутати, директор Шацького національного природного парку, спеціалісти Міністерства енергетики та захисту довкілля, Держводагентства України, науковці Інституту водних проблем і меліорації, представники громадської організації «Всесвітня українська екологічна ліга». Учасники зустрічі, повідомляє сайт Національного парку, визначили основні науково доведені та можливі теоретичні причини обміління каскаду Шацьких озер на території природоохоронного об'єкта, які потребують додаткового детального вивчення та моніторингу. Серед них особливо виділяються такі, як аномальні у 2019 році підвищення середніх температур та зменшення кількості атмосферних опадів, що призвели до посухи в літній період, збільшення обсягів випаровування вологи з озер і прилеглих до них екосистем, неможливість належної експлуатації гідротехнічних споруд на території Шацького НПП з метою затримки паводкових вод, зменшення площі водозбору через проведення у 1960–1980 роках осушування територій.

Вчені інституту водних проблем і меліорації наголошують на необхідності постійного наукового моніторингу українською стороною можливого впливу на обміління Шацьких озер розробки покладів крейдового родовища «Хотиславське» в Республіці Білорусь, що розташоване за 25,8 кілометра

Ситуацію з обмілінням озера досліджує, зокрема, провідний науковий співробітник Шацького НПП Петро Юрчук.

◀ Вчені наголошують на необхідності постійного наукового моніторингу українською стороною можливого впливу на обміління Шацьких озер розробки покладів крейдового родовища «Хотиславське» в Республіці Білорусь.

від озера Світязь. На сьогодні належне державне фінансування такого моніторингу відсутнє.

Також було зазначено, що не вивчається вплив на обміління Шацьких озер інтенсифікації використання підземних вод на цій території регіону, а саме від господарської діяльності приватних підприємств в аграрному та туристичному секторах, немає даних про обсяг використання водних ресурсів у приватному секторі, де спостерігається масове буріння локальних та індивідуальних свердловин.

На круглому столі озвучено низку можливих стратегічних короткострокових заходів зі збереженням Шацьких озер. Учасники зустрічі домовилися створити робочу групу, аби зробити грунтовні висновки і надати письмові пропозиції комплексного вирішення проблем обміління озера Світязь з метою підготовки для опрацювання та внесення цього питання на розгляд депутатів на засіданні Комітету з питань екологічної політики та природокористування. ■

■ Цифри та факти

Медаллю «За працю і звитягу» нагородив волиняніна Івана Мартинюка Президент Володимир Зеленський.

Чоловік працює водієм сільсько-господарського підприємства «Рать». Глава держави відзначив нашого земляка з нагоди Дня працівника сільського господарства.

40 вітрових електростанцій загальною потужністю 200 МВт планує збудувати Затурцівська громада. За словами голови ОТГ Володимира Патійчука, до них прокладуть дороги з твердим покриттям. Проект передбачає створення 30 робочих місць. Розпочати будівництво планують у 2020-му, завершити у 2021 році.

ВАС ТУРБУЮТЬ

✓ Часте і болісне сечовипускання?

✓ Порушення ерекції?

✓ Аденома ?

✓ Простатит?

✓ Передчасне сім'явиверження?

Ви до сих пір не впоралися з цією проблемою?

Зателефонуйте за телефонами:

(098) 462 05 03

(095) 461 14 85

МИ ВАМ ДОПОМОЖЕМО!!!

Не в лікарським засобом. Дієтична добавка до Тіл. Перед вживанням проконсультуйтесь з лікарем та зазнайомтеся з інструкцією. Висновок ДСЕЕ №05.03.02-03/103075 від 23.12.2016 року.

■ Редакційний щоденник

Чим переймався і з чого дивувався останнім часом письменник, журналіст, народний депутат України І скликання, почесний громадянин Волині, Луцька Андрій БОНДАРЧУК

...ГЕНСЕКОМ НАТО ЯК ДЕКЛАМАТОРОМ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПОЕЗІЇ

Візити таких осіб випадковими не бувають. Недавні відвідини України явно показали, що потужна сила світу зацікавлена в нашій країні, попри мляву позицію нової влади, ба, навіть демонтаж зведених «порохоботами» конструкцій на шляху до ЄС, НАТО. Та мене здивувала не стільки ця знакова подія, скільки початок виступу Столтенберга, людини суто військової, у Верховній Раді: «// Страшно власті у кайдани, // Умирати в неволі. // А ще гірше – спати, спати, // I спати на волі...»

І геть стривожила інфантильність тих, хто слухав, — адже читав чотири, з глибоким змістом, рядки нашого національного Пророка. Не йдеться про владу. Для неї вони — звичайний атрибут промов високого гостя. А от політологи, журналісти повинні б, здається, зрозуміти, що Генсек НАТО не випадково замість чудової шевченківської лірики про Україну вибрав рядки чи не з найбільш болючого, сердитого, навіть злого вірша, правдивого й відвертого. До його честі, схоже, він таки читав його всього і зрозумів, що в алегоричній формі тут закладена програма дій сучасної України. Сказано образно, сильно, дипломатично, переконливо і доступно для аналітично мислячих людей. Шевченківські рядки — це і меседж для Європи: не засинайте від добробуту, не розмінююте мораль, демократію, закони на особисту вигоду, під боком — біда, яка може торкнутись і вас.

З останнім проханням чи вимогою у віршованій формі звертається наш Пророк до Всешинього: якщо для нього (читай для України) нема доброї долі, то «дай зло! зло!», бо це краще, аніж бути байдужим, безкінечно «спати на волі». Такої «долі» в боротьбі з московським ненаситцем нашому суспільству (не кажу про владу) якраз бракує. Бона пацифізмі, умиротворенні агресора уступками держави не збудуєш, нації не збережеш. Як не гірко усвідомлювати, але справжньої свободи

Є Й СТРАШНІШЕ, АНІЖ КАЙДАНИ...

Фото news-front.info.

To що, важка «шапка Мономаха»?

без жертв не буває. Так, наш ворог сильний, жорстокий, підступний. Однак лише в боротьбі з сильним, сам стаєш сильнішим.

...ЧИ «ВСЬО МОГУТЬ КОРОЛІ»?

В останні роки правління всемогутніх «королів» КПРС у репертуарі відомої Алії Пугачової була ця популярна пісня. Виявляється, дале-

на «95 кварталу», а голе слово «мир» підтримує й Путін. Тепер Зеленський, заради обіцяного миру, підпорядковує все для зустрічі з президентом Росії у складі нормандської четвірки і свято вірить у свій магічний вплив (як це сталося на виборах) на цього вбивцю тисяч наших хлопців. Дитяча наївність! Кадровий кадебіст, він за любки розколює таких першаків-по-

Складається враження, що нас провокують на новий кривавий Майдан — як диявольський план Путіна, як причину для нового вторгнення агресора.

ко не все можуть. Навіть попри їхнє всевладдя, у багатьох із благородного тіла достроково спадають королівські одяжі, народ робить запізніле відкриття і воляє: «А король-то голий!». Зрозуміло, такий на найвищому троні вже сидіти не може. Подібних випадків безліч. «Королі» незалежної України теж не всі доношуvali свої благородні шати до конституційного терміну. І вина їх самих і їхнього почту. Наразі ми бачимо неочікуване — від приходу до влади «слуг народу» не минуло й пів року, а вона достроково почала «роздягатися».

Політика, замішана на ейфорії від таланту шоумена, підсолоджена бажанням для всіх словом «мир», стала привабливою наживкою для довірливого «карася», і він «клунув». Нині починає розуміти, що грати роль сценічного президента і бути ним — дуже різні речі, бо держава — не сце-

літиків і розуміє лише силу. Тому єдиним безпомилковим до справжнього миру є шлях, уже розпочатий попередньою владою: сильна армія, членство в ЄС, НАТО, посилення міжнародного тиску на Кремль. Усе інше — від лукавого, бо то варіант УРСР.

Значна частина суспільства вже відреагувала на небезпечні кроки нашого Президента зростанням довіри до НАТО, серйозними протестними акціями патріотів, ветеранів АТО, волонтерів. І поволі, мов листя з дерева весни, спадають із правлячою партією, її ідейного очільника, як вищої особи держави, королівські шати, одягнуті надто нерозбірливим виборцем.

Загроза постати роздягнутим, політична зацикленість від незнання особливостей відносин із Росією, прогресуюче розчарування політикою влади на фоні високої довіри до захисників України штовхає її на небезпечні і необдумані кроки.

Це відступ наших військ із рідної землі, оборона якої оплачена життям і кров'ю патріотів, як жахливий деморалізуючий фактор, притуллення авторитету захисників України (кримінальні справи, арешти, дискредитація у ЗМІ, турбулентність із продажем землі, нахабство «короля» і нардепа Яременка, бійка з вибитим зубом між Богданом і Бакановим тощо), це димова відволікаюча завіса влади. Розпочався наступ на свободу слова, торгівля з агресором, повертаються одіозні фігури, які вимів Майдан. А де, між іншим, суди над справжніми терористами? Складається враження, що нас провокують на новий кривавий Майдан — як діявольський план Путіна, як причину для нового вторгнення агресора. Загадкою лишається і назва віртуальної правлячої партії, яка не дає пояснення, чиєму народу вона служить.

...МІШКОМ МОВНО-СТИЛІСТИЧНИХ, ІСТОРИЧНИХ ПАРАДОКСІВ

Ось лише дещиця з нього: ГПЗ, МКС, ЗАКС, воїни-афганці, тьма незрозумілих назв іноземними мовами. Розшифрую перших три: «государственний подшипниковий завод», «Межколхозстрой» (таки є колгосп!), третя — взагалі чудернацька — означає відому організацію загс. І хоча жодна з наведених назв вже не існує, в маршрутах міського сполучення вони значаться. Боремось проти засилля мови окупанта і тут же рекламируємо її свою байдужістю.

Є ще дивовижніші речі. З подачі міської комісії, яка займається переименуванням вулиць, вулиця Воїнів-інтернаціоналістів стала вулицею Воїнів-афганців. Підставою є Закон про декомунізацію. Він потрібен, однак у ньому є і багато крайностей. Зрозуміло, стара назва несприятлива, а нова? Це взагалі якесь мовно-стилістична, історична, навіть політична абракадабра. Рік тому я звертав на це увагу членів комісії, у складі якої є історики, навіть кандидатка наук. Але... Нині попросив ще дати оцінку мовознавців СНУ. Вони повністю підтвердили мою правоту.

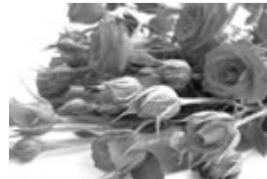
Адже воїн — той, хто збройно захищає рідну землю від загарбника. Афганці, як і українці, німці, корейці, — корінні жителі своїх країн. Не називамо ж ми учасників війни за межами СРСР, наприклад, воїна-ми-в'-єтнамцями, воїнами-німцями, воїнами-корейцями і т. д. У новій назві вулиці був намір вшанувати наших хлопців не за участь у загарбницькій війні, а за їхню мужність. Та вийшло навпаки. Бо воїни-афганці — це ті, хто воював з армією СРСР на своїй землі. Шановні члени комісії, не ображайте наших мужніх чоловіків, багато з яких стримували і стримують російського агресора. Щира вам вдячність, воїни. ■

Bітасмо!

17 листопада 81-й день народження зустрів дорогий дідусь, житель Луцька
Григорій Григорович ЛІПІЧ.

Дорогий імениннику, зичимо вам міцного здоров'я, особистого щастя, злагоди, родинного затишку та сімейного добробуту. Нехай завжди вас супроводжує удача, постійно зігриває тепло людської вдячності, а будні і свята наповнюються радістю, світлом, любов'ю рідних та близьких. Вічної молодості ваші душі та добroti серцю, здійснення всіх планів та сподівань.

З повагою та любов'ю вся родина.

РЕКЛАМА
Звернення правління ГО «Луцької МТПО УТОС» до читачів газети: громадян, керівників організацій і підприємців Волинської області

У природі все живе, що втратило зір, просто гине. У цивілізованому суспільстві така особа виживає з допомогою інших доброчергів. Світова спільнота стверджує, що сліпота — найтяжча категорія інвалідності.

На Волині станом на 1 жовтня 2019 року проживає 1716 членів Українського товариства сліпих (УТОС), зокрема ГО «Луцька МТПО УТОС» налічує 502 особи. Більшість із них — за межею бідності, бо одержують мінімальну пенсію, частина якої витрачається на придбання медикаментів.

Правління ГО «Луцька МТПО УТОС»

звертається до читачів газети з проханням знайти можливість переказати на наш рахунок разову благодійну допомогу.

Наперед дякуємо

за підтримку.

Подаємо реквізити: код 36698984,

р/р 26007060316593, IBAN:

UA483034400000026007060316593

ПриватБанк, м. Луцьк, МФО 303440.

Українське товариство сліпих

Громадська організація «Луцька міська

територіальна первинна організація УТОС».

43001, м. Луцьк, вул. Шевченка, 34,

тел. 24-94-17.

■ Особистість

Михайло Слабошицький: «Добра книга — міна уповільненої дії, і вона колись спрацює»

До Дня української писемності та мови методичний відділ бібліотеки Лесиного вишу за сприянням департаменту культури Луцької міської ради організував творчу зустріч із видатним письменником, лауреатом Національної премії імені Т. Г. Шевченка, директором видавництва «Ярославів Вал» Михайлом Слабошицьким. Думками про сучасну поезію та власними віршами ділилася журналістка і поетеса Світлана Короненко, слово ззвучало у музиці від народної артистки України Світлани Мирводи

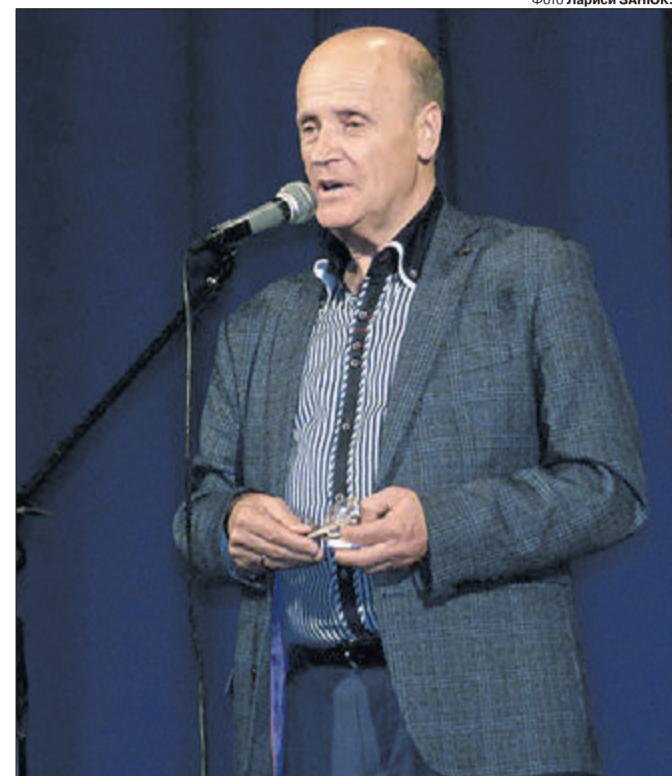
Лариса ЗАНЮК

Модератор зустрічі Світлана Кресак нарадила про літературні здобутки Михайла Слабошицького, а він, хоч написав чимало, має, як висловився, «спасенне почуття самоіронії», тож більше розповідав про книги письменників, які видавав: Леоніда Кисельової, Юрія Щербака, Дмитра Павличка, досліджував Петра Яцика у книзі «Українець», який відмовився бути бідним» (вважає, що сильно вплинула на нього, поки її писав). Як словолюб говорив афористично: «У тренді деінтелектуальність, інтелектуалів треба в зоопарку показувати», і відповідав на запитання публіки.

Що не вміє літературознавець? «Смію вважати себе професіоналом, але не вмію вже писати теплих і людяних історій, дитячих книжок, — немає допитливих очей поруч».

Про впливологічну теорію. «Не сповідую фанатизму, що література творить людину, але книга — міна сповільненої дії, вона сидить і колись спрацює».

Що потрібно для написання книжок: «Треба бути

«Уявляєте, щоб наш президент чи навіть міністр культури розповідав про прочитану книжку?»

щасливою людиною. А мені пощастило знати Миколу Бажана, Павла Загребельного, Петра Яцика, Григора Тютюнника, Євгена Гуцала... З дитячих літ я інфікований книгою».

Про літературні премії і читаючих президентів. «Ціна Гонкурівської премії — 10 євро, але людина прокидається знаменитою. Таку отримала нікому невідома Француаза Саган, яку крити-

«Йому дорікають віршами про Леніна. Українці цінують мертвих, але не авторитет людини. Ви не були в тому житті. Дмитро Павличко і Олесь Гончар завжди були невиправними у питаннях мови навіть за часів СРСР. Павличкові боялися давати слово, бо він просував мовне питання».

Які книги порадив би прочитати? «На ви-

кували, а президент Франсуа Мітеран заступився, пояснивши, що прочитав її роман у літаку, і був вражений. Уявляєте, щоб наш президент чи навіть міністр культури розповідав про прочитану книжку?»

Як мотивувати до читання айфонне покоління? «Це світова проблема. Але якщо вдома є книги, дитина читатиме. Новини можна дивитися в інтернеті, а от книгу треба тримати в руках».

Про Дмитра Павличка.

ході — книжка Юрія Щербака «Україна в епоху війномиру»: футуризм, прогнозтика. Треба бути Щербаком, щоб пережити стільки в літературі та політиці й написати такий твір».

«Я скоро у вас попрошу політичного притулку. Мій Луцьк — місто знайомих облич. Тут жили Іван Корсак, Василь Простопчук — я щасливий, що їх знов», — подякував обласному центру на завершення відомий книгољуб. ■

■ Фотофакт

ЧУДО-ЩУКУ, ЯКА ЗАВАЖИЛА ПОНДІ 11 КІЛОГРАМІВ, СПІЙМАВ НА ОЗЕРІ РІЧИЦЬКЕ У РАТНІВСЬКОМУ РАЙОНІ ІГОР ДАНИЛЮК

Щоб витягнути гіганта завдовжки 1 метр 10 сантиметрів, довелося потратити хвилин п'ять, зізнається чоловік. Такої великої щуки він ще не бачив. Ратнівчанин розповів, що за неї ковельські рибалки пропонували 50 доларів, та він категорично відмовився. Сказав, що ласуватимуть нею всією сім'єю. ■

Фото з особистого архіву Ігоря ДАНИЛЮКА.

■ По той бік світла

Розпочали з турпоходу, а нині друкують книги для незрячих з усієї України

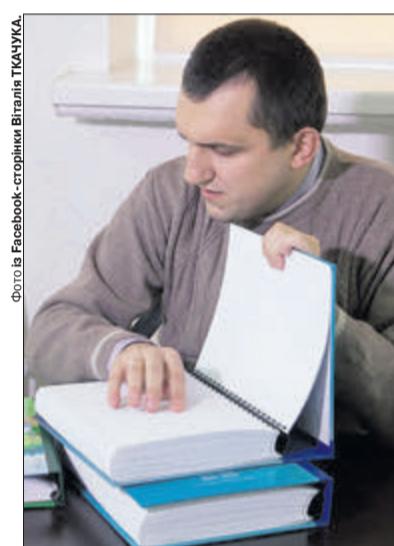
10 років тому декілька активних волинян створили обласний осередок громадської організації «Генерація успішної дії», щоб підтримати людей із інвалідністю по зору

Леонід ОЛІЙНИК

— **П**рагнули допомогти таким, як ми, витягнути їх із дому, бо я з власного досвіду знаю, як це — сидіти у чотирох стінах і нікуди не виходити, — розповів голова організації Віталій Ткачук на урочистостях з народженням ювілею.

«Подолаємо бар’єри в собі» — так називався перший проект Генерації, в межах якого залучили до активного відпочинку на Шацьких озерах молодь із глибокими порушеннями зору. Це стало відправною точкою для десятків інших успішних ініціатив. Щоправда, починали завжди найважче.

— Коли мені запропонували доїднатися до громадського руху на Волині, я був безробітним

Щоразу, завдяки проекту «Braille Studio» голова організації Віталій Ткачук презентує нові видання.

«Генерація успішної дії» — унікальна організація, яка протягом багатьох років виконує ті функції, що мала б робити держава

та деморалізованім. Утім, мене переконали, що все у моїх руках, і замість того, щоб скаржитися і скиглити, я можу зробити щось корисне для себе та інших, — поділився спогадами Віталій.

Такий підхід став ледь не офіційною ідеологією «Генерації успішної дії», учасники которой не вимагають до себе якогось особливого ставлення, а роблять все для того, щоб бути рівноправними членами суспільства.

Про це говорили і друзі організації, які завітали на урочистості.

— Мене зачепили найперші фрази, почуті від Віталія Ткачука, людини, которая народилась незрячою і на старті життя вже мала складнощі... Він сказав: «Ми хочемо щось робити, працювати, платити податки... Організовуємося у таку групу, аби показати, що ми не немічні, а бадьорі та завзяті!» — розповів громадський активіст Олександр Піза.

Ця завзятість дала змогу поліпшити життя багатьох. Учасники

«Генерації успішної дії» допомагають незрячим подорожувати, шукають працевладців та влаштовують стажування для членів організації, доносять до чиновників проблемами людей із інвалідністю і добиваються їх вирішення, роблять доступнішим рідне місто, друкують книги шрифтом Брайля.

— На жаль, в Україні дуже мало структур надають послуги незрячим людям, що стосується реабілітації, забезпечення літературою...

Тому «Генерація успішної дії» — унікальна організація, яка протягом багатьох років виконує ті функції, що мала б робити держава, — розповіла координатор проекту «Braille Studio» Юлія Сачук.

Під час урочистостей активісти згадали кожен рік своєї роботи, поспілкувалися з людьми, які підтримували, допомагали весь цей час. Свою творчість гостям свята подарували волинський артист Сергій Скулинець та дочка незрячих членів організації Катерина Заячківська. ■

РЕКЛАМА

**ІНСТРУМЕНТ
БЕЗ ОБМежень**

3
РОКІВ
ГАРАНТИ

М. ЛУЦЬК, РИНOK «ЦЕНТРАЛЬНИЙ»
МАГАЗИН «DNIRO-M», ТЕЛ. (050) 606-02-99

*Вартість дзвінків згідно тарифного плану Вашого оператора.

Футбол

ФРАНЦУЗ У ФРАНИКУ «ВОЛИНЬ» ЛЯКАВ — ТА ТРИ ОЧКИ ПОЇХАЛИ ДО ЛУЦЬКА!

Восьма поспіль перемога виводить наших земляків на перше місце!

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат України з футболу. Перша ліга. 18-й тур. «Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — «Волинь» (Луцьк) — 1:2 (1:0 — Василь Француз, 20 хв; 1:1 — Іван Цюпа, 28 хв; 1:2 — Ростислав Волошинович, 90+1 хв)

16 листопада 2019 року. Івано-Франківськ. Стадіон «Рух». 2500 глядачів. Головний суддя Микола Балакін (Київ).

«Волинь»: Владислав Леванідов, Сергій Сімінін, Василь Курко, Анатолій Ульянов, Іван Цюпа, Артур Рябов, Амбросій Чачуа, Олександр Клименець (Ростислав Волошинович, 63 хв), Сіаваш Хагназарі (Віталій Пономар, 60 хв), Денис Кожанов (Назар Мельничук, 90 хв), Ігор Карпенко. **Головний тренер Андрій Тлумак.**

Луцька «Волинь» здобуває восьму перемогу поспіль і піднімається на першу сходинку в турнірній таблиці!

Хоча легкою прогулянкою виїзд до Івано-Франківська для підопічних Андрія Тлумака аж ніяк не став.

На 20-й хвилині центральний захисник «Прикарпаття» зі зростом 192 см і колоритним ім'ям/прізвищем Василь Француз після подачі кутового поцілив головою в поперечину воріт Владислава Леванідова, після чого вже ногою добив м'яч у ціль.

Щоправда, невдовзі гости відігралися. Після розіграшу знову ж таки кутового партнери вивели на вбивчу ударну позицію Івана Цюпу, і той поцілив у ворота!

Фото Ігоря Григорова

Після провального старту ми домовилися: максимально налаштовуємося на кожну гру! Результат бачите — маємо восьму поспіль перемогу.

I перший тайм, і основний час другого завершився з рахунком 1:1. Тож у листопадовому франківському повітрі вже пахло перериванням крутеозної переможної серії «хрестоносців».

Проте на доданих хвилинах поєдинку Ростислав Волошинович, одержавши м'яч від партнерів, класно протягнув його метрів із 25, після чого вправно перекинув голкіпера «Прикарпаття» Андрія Новака, який вийшов із воріт метрів на десять...

Ми перші (адже обидві команди, які нас випереджали, поступилися: «Мета-

ліст 1925» — «Руху», а «Оболонь-Бровар» — «Гірнику-Спорту»), тож маємо всі шанси піти лідером на тривалі «зимові канікули»! Для цього 23 листопада треба перемагати вдома «Миколаїв». Адже після цього туру Перша ліга «зялягає у сплячку» аж до 22 березня.

Результати 18-го туру: «Рух» — «Металіст 1925» — 1:0; «Кремінь» — «Черкащина» — 2:0; «Балкани» — «Агробізнес» — 0:1; «Миколаїв» — «Авангард» — 0:1; «Інгулець» — «Металург» — 3:2; «Прикарпаття» — «Волинь» — 1:2; «Оболонь-Бро-

вар» — «Гірник-Спорт» — 0:2; «Чорноморець» — «Мінай» — 1:1.

Більше спорту — на сайті VOLYN.COM.UA

Турнірна таблиця Першої ліги:

M	Команда	I	V	H	P	M	O
1	«Волинь» (Луцьк)	18	11	4	3	36	23
2	«Оболонь-Бровар» (Київ)	18	11	4	3	27	17
3	«Рух» (Львів)	17	11	3	3	28	11
4	«Металіст 1925» (Харків)	18	10	5	3	27	14
5	«Інгулець» (Петрове, Кіровоградщина)	18	10	4	4	29	13
6	«Мінай» (Мінай, Закарпаття)	18	10	4	4	29	20
7	«Агробізнес» (Волочиськ, Хмельницька область)	18	11	1	6	28	19
8	«Авангард» (Краматорськ, Донеччина)	18	9	3	6	22	19
9	«Гірник-Спорт» (Горішні Плавні, Полтавщина)	17	7	3	7	22	25
10	«Чорноморець» (Одеса)	18	6	4	8	20	25
11	«Прикарпаття» (Івано-Франківськ)	18	6	2	10	28	29
12	«Миколаїв» (Миколаїв)	18	4	5	9	23	30
13	«Балкани» (Зоря, Одещина)	18	3	5	10	13	28
14	«Кремінь» (Кременчук, Полтавщина)	18	3	4	11	25	39
15	«Металург» (Запоріжжя)	18	2	2	14	14	33
16	«Черкащина» (Черкаси)	18	1	3	14	15	41

У списку бомбардирів лідирують Ніка Січінава («Інгулець») — 13 голів (2 — з пенальті), Денис Кожанов («Волинь») — 11 (3), Анатолій Нурієв («Мінай») — 11 (6).

Цікава за 14 листопада

«Син Господній» із Рівного лікував словом і сексом, а в оплаті не гребував квартирами й тисячами доларів

Як із допомогою двадцяти матів спілкуватися на всі теми з усіма народами світу?

Запитуйте у ваших листоношів або у відділеннях поштового зв'язку!

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ» за 14 листопада:

Руслана Писанка на перше побачення з майбутнім чоловіком пішла у... собор

Як історик Дмитро Яворницький надихнув художника Іллю Рєпіна на картину «Запорожці пишуть листа турецькому султанові»

Унікальний рецепт: коли один волоський горіх вартий тисячі

«ТИ МЕНЕ НЕ ЛЮБИШ І НЕ ЦІНУЕШ!»: 6 жіночих висловлювань, які неправильно сприймає сильна стат'

Передплатили — і вигралі! *

Черговими власниками призів від «Газети Волинь» серед читачів, які передплатили її на увесь 2019 рік, стали:

150 грн — Артешук Сергій Наумович (м. Ківерці).

Годинник — Бусько Микола Федорович (с. Брониця Камінь-Каширського району).

Покривало — Яцик Раїса Павлівна (с. Мала Глуша Любешівського району).

* Під подарунком мається на увазі придбання товару за 0,01 грн із ПДВ.

І ВІ НЕ ЗВОЛІАЙТЕ — ВИПИСУЙТЕ ТА ВИГРАВАЙТЕ!
Передплатний індекс — 30000.

Газета Волинь

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦь Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються. Редакція може не рецензувати та розміщувати матеріали, які не відповідають тематиці, були письмовою азотом, видані з закорюшками. Публікації під рукоюми «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також з позначкою «...» друкуються на правах реклами. За зміст рекламичних матеріалів та листів, надісланих читачами, редакція не відповідає.

Редакція залишає за собою право право відмовляти в розмежованій рекламній статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі.

Приймальня 72-38-94		ВІДДІЛI РЕДАКЦІЇ	
Заступники головного редактора		Місцевого самоврядування і сільського життя	Реклами і маркетингу
Ульєвський Василь Михайлович	72-39-89	Гарбарчук Костянтин Володимирович	77-07-70
Світлівська Галина Йосипівна	72-20-07		
Руза Петро Макарович	72-38-94	Інформації	
Римар Микола Анатолійович	72-38-94	Козюпа Мирослава Павлівна	72-61-21
Наумук Сергій Васильович	72-51-02	Соціального захисту	
		Сомова Євгенія Володимирівна	72-38-94
Відповідальний секретар		Економіки	
Трофимчук Тамара Сергіївна	72-51-02	Лісова Алла Степанівна	(244) 3-11-78
Заступники відповідального секретаря		Спеціальні кореспонденти	
Харчук Олена Андріївна	72-06-66	Власюк Людмила Миколаївна	72-38-94
Місюк Олена Миколаївна	72-06-66	Фотокореспондент	
Головний художній редактор		Занюк Лариса Віталіївна	72-38-94
Міщук Олександр Ярославович	72-06-66		
Головний бухгалтер			
Вдовиченко Тамара Федорівна	72-71-07		

ТзОВ «Газета «Волинь» п/р UA20303440000002600805520122 КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЕДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000

Реєстраційний номер ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р. Відруковано: ТОВ «Поділля-Тер». м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тижневий тираж 51300. Замовлення №951.